

Szlukevényi Katalin

Egy ornito-poétikai megfigyelés

„Julia: A fülemüle volt, nem a pacsirta...
Éjjel dalol a gránátalmafán...
Romeo: Pacsirta volt ez, a reggel heroldja”
(Shakespeare: Rómeó és Júlia, fordította:
Kosztolányi Dezső)

*Alkonyatkor és virradat felé
szól legtöbbször, legszebben a madárdal,
ahogy az elalvás s az ébredés
hoz verset, szomszédságban a halállal.*

Időjárás

Január

*Kitelel benned a költészet is,
ne félj,
és újra lesz
színe a napfénynek,
súlya a szónak,
megformálódik
magától
megint:
jégcsap
hegyén
a
csepp.*

Március

*Így tavasz felé, mint az olvadékony,
ázott talaj mélyrétegeiből,
a lélekből is furcsa dolgok bújnak
elő: virágok, giliszták, halottak.*

Április

*Még mindig nem tudom, ez-e a Szerelem,
inog-binog: szélfúttá kankalinfej,
de a templomtorony fölött világoskék az ég,
és ahol járok, a Szépvölgyi út
27. első emeleti erkélyéről
a gyékényfalra rágott lyukon át
egy kíváncsi kölyökfoxi vidáman
tekinget kifelé.*

*

*Szétfolyik az idő, az abroszra kilötytént
tea terjeszkedő foltja, homályos Rorschach,
értelmezést váró próbálkozás a reggel,
könnytől maszatos arcú, taknyos kiskölyök,
tócsába léphetett, csuromvíz a cipője,
cuppogva lépked a térdig fröcsögő sárban,
mégis, annyi nyomot se hagy maga után,
mint a kiömlött teafolton átöonuló hangya.*

Augusztus

*Egy újabb reptér. Olyan, mint a többi:
nagytestű gépek, apró emberek,
a zöld és szürke kombinációja,
erdő, pázsit, betoncsík, újra gyep,
irányok, határvonalak, csupa
rend: egy letisztult próza ritmusa.*

*

*Percek vannak hátra a szürkületből,
már alig lötyög egy kis maradék
fehér az ég alján. Fenn, a magasban
nagy, súlytalan, sötét lombkoronák.*

*Utolsó alkalom, hogy felfedezd,
magadba idd a kis sikátorok,
a házak meg a köztük siető
alakok színét, árnyalatait,
még mielőtt a szemedből kilopja
a terjeszkedő sötétség a látványt.*

*Aztán váltás. A szem hozzászokik
az utcalámpák tagolta homályhoz.
Az ablak szokott képeit vetíti.
Másképp használható megint a táj.*

*

*villámhasított ég alatt
ablakok kancsalítanak
levegőtlen füledt nehéz
minden ház önmagába néz*

*villámszaggatta ég alatt
iramodásnyi gondolat
a szűk utcákon szél söpör
végig tiszta hideg gyönyör*